29/11/2018

Слава храма Светог Стефана Дечанског у Борову Насељу

Саслуживали су протојереји-ставрофори Јован Клајић, умировљени парох, и Чедо Лукић, парох боровски, протонамесник Ненад Лазић, парох тењски, јереј Драган Сердар, парох боровски, и ђакон Срђан Лукић.

После заамвоне молитве Епископ је освештао славски колач и кољиво и принео их Господу у част и славу Светог Стефана Дечанског. О храмовној слави кумовала је гђа Боса Манов из Борова, а кумство су преузели г. Радован и гђа Ката Јазић из Борова Насеља.

Епископ је по отпусту поучио верни народ: -Драги народе Божји, децо Божја, нека је благословен данашњи дан. Нека се увек сећамо речи Светог Давида Псалмопојца: „Диван је Бог у светима својим, Бог Израиљев“. Велики је данас дан, превасходно што смо се сабрали и испуњени Божјом љубављу и милошћу

што смо могли да принесемо бескрвну Жртву од свих и за све.

-Данас се у молитвама сећамо Светога Стефана Дечанског, једног дивнога светитеља из рода нашега који је свакако својим земаљским подвигом задобио венац вечне славе. Данас га се сећамо као што га се наш народ и сећа и молитвено прославља кроз све ове векове. Његова дивна задужбина манастир Високи Дечани су светлост свету и целој васељени, јер непрестано сведоче о једном трајању и континуитету у животу Срба који је увек био омеђен венцем небеске славе и венцем вечнога живота. Велики је број наших дивних светитеља у Небеској Србији, који се непрестано моле пред престолом Свевишњега и бдију над нашим народом да би наш народ ходио путем Светог Саве, да би ходио путем наших дивних отаца који су увек знали какав је пут и како ми као народ ми треба идемо и којим путем треба да ходимо.

-И управо је Стефан Дечански као Добри Виноградар сабирао многе плодове и дарове у овоземаљскоме животу без обзира што је носио царску круну и имао сва овоземаљска блага. Њега то засигурно није дотицало него је својим животом увек стремио ка вечним небеским добрима и у овоземаљском животу, ходио је трновитим путем, путем подвига и вечнога живота. У његовом житију се каже да је био кротак, смирен, братољубив, христољубив, богоносан човек. И заиста је целокупан његов живот био омеђен врлинским начином живота, који је његово срце неговало. Засигурно је његово срце од самога рођења сијало светлошћу Васкрсења, да би онда током целог овоземаљског живота стицао небеска блага.

-Велики је благослов што смо се данас сабрали и прославили нашег дивног светитеља. Мука и страдање су обележиле његов живот, па је то и нама нада да тим путем треба да ходимо у овоземаљском животу. Пут подвига је пут вечнога живота. Никако другачије ми не можемо да задобијамо небеска блага, него идући трновитим путем страдања којим је ходио и Свети Стефан Дечански. Јер се ми сећајући њега, не гледамо само на његове муке, него гледамо пре свега на дарове које је он задобио. Мученишство је вечни венац у историји хришћанства, а оно траје и у нашем времену. То је сведок да смо ми на томе уском путу које води до Царства Божјег, води ка Васкрсењу, до небеског блага које нам је Господ Исус Христос оставио.

-Деца која су се данас причестила сведоци су и Страдања и Живота вечнога. Сви ми који смо данас приступили Светој Чаши сјединили смо се у Телу и Крви Христовој, ставили смо на себе печат Васкрсења и Страдања, печат Распећа и печат врлинског живота. Тако су радили наши дивни светитељи, непрестано су живели у Цркви и за Цркву Божју. Нама су оставили тај пут као

народу небескоме, народу светога Саве, да морамо непрестано ходити путем врлине, путем Јеванђеља, путем који проповеда наша Света Црква. Никако другачије ми не можемо изнети сво бреме овога времена, него једино ако живимо у Цркви Божјој, ако смо народ Божји, ако смо деца Божја која истински примају све врлине у свом духовном животу. Нека би Господ дао да се сви ми обожимо и умножимо, да наш народ увек буде на врлинском путу, на путу светога Саве који води у живот вечни! Нека сте благословени од сада и кроз сву вечност! Амин!

После богонадахнуте беседе, протојерej-ставрофор Слободан Блажић је захвалио Епископу и свима присутнима што су увеличали празнично сабрање. Трпеза љубави и радост заједничарења трудом надлежног свештеника је настављена у Парохијском дому у Борову Насељу.

Извор: Епархија осечкопољска и барањска